

SLOVENSKI GOSPODAR.

List ljudstvu v poduk.

Izhaja vsak četrtek in velja s poštnino vred in v Mariboru s pošiljanjem na dom za celo leto 3 gld., za pol leta 1 gld. 60 kr., na četrletna 80 kr. — Naročnina se pošilja upravnemu v tiskarni sv. Cirila, Koroške ulice, hšt. 5. — Dedežnički tiskovnega društva dobivajo list brez posebne naročnine.

Posamezni listi dobè se v tiskarni in pri g. Novak-u na veilekem trgu po 5 kr.
Rokopisi se ne vračajo, neplačani listi se ne sprejemajo.
Za oznanila se plačuje od navadne vrstice, če se natisne enkrat 8 kr.
dvakrat 12 kr., trikrat 16 kr.

Vabilo k naročbi.

Z mesecem julijem začne se II. polletje in prosto torej p. n. naročnike, katerim s tem dne poteče naročba na „Slov. Gospodarja“, naj se podvizejo nadalje naročnino doposlati, da se jim ne pretrga ali pa ustavi dopošiljanje lista.

„Slov. Gospodar“ stane do konca leta 1 fl. 60 kr. in do konca septembra pa 80 kr.

Naročnina, nova in zaostala, naj se nam pošlje po poštnih nakaznicah, ker so take pošiljatve najbolj ročne.

Upravnishtvo.

Zgradba železnice Pesnica- Sv. Lenart- Ljutomer.

Vabilo na občni zbor.

Ustanovil se je iz večih mož, katerim je na srcu blagor ožje domovine, začasni odbor ter si je za nalog ovezel, potegovati se na vse strani, da bi tudi Ščavnica in zgornja Pesniška dolina železnico dobile: Le-ta bi se na Pesniški postaji južni železnici priklopala, in bi potem mimo sv. Lenarta, sv. Trojice, sv. Jurija do Ljutomera ter se še naprej raztegnila.

Resnica, ta železnica bi imela za kraje med Ptujem in Radgonom, med Ljutomerom in Mariborom zlo važen pomen, prodirala bi v rodovitne položaje, v slovenske in ljutomerske gorice, lepe griče, za tuje in domaćina zlo pomenljive.

Kako lepi natorni prizori so tu razgrnjeni! Ali je lepsi razgledov, kakor so pri sv. Trojici, Kapeli, Negovi itd. misliti mogoče? Koliko bi kmetijstvo in tudi obrt nija po večjih krajih, n. pr. sv. Lenartu, Ljutomeru in sv. Juriju napredovala! Ščavnica dolina je polna slatin, različnega kamena za razno porabo; Mursko polje predljuje obilnega zrnja, sočivja; tukaj cvete konjereja, govejereja se probuja, sadereja čaka rešenja itd.

Kako koristni upliv bi toraj ta železnica v teh kraji imela in kako mogočno bi za občno blagostanje taistih delovala!

Začasno sestavljeni odbor sklicuje v ta namen občni shod k sv. Lenartu na dan sv. Petra in Pavla, t. j. predpoludnem dne 29. junija 1886. Na njem bode se posvetovalo o tem, kako in po kateri poti bi se dal ta tako važni namen doseči.

Pristop ima vsak komur je na tem ležeče, da bi se ta reč srečno dovršila.

V Ljutomernu, dne 19. junija 1886.

Začasni odbor.

Vinorejska šola v Mariboru.

Uže dobrih petnajst let imamo sadjevinorejsko šolo v Mariboru. Stala je ona že deželo veliko. Tudi jo je obiskovalo že precejšnje število slovenskih mladeničev in sedaj bi se torej že lehko sodila: Ali je vredna svojega denarja? Ali je Slovencem to, kar bi lehko bila?

Ti vprašanji stavim a ne odgovorim na nji, samo par reči naj opomnim o njej in častiti bralci bodo lehko sami ugenili odgovor.

Šolo poznam dobro, kajti sam sem se tri leta na njej šolal.

Da! res lep namen je tej šoli, izobraziti spodnještajerske kmetovalce, da bi si znali vsako ped in vsak košček zemlje v svoj prid obračati. Za to je še v resnici poduka treba. Dasiravno je naše ljudstvo že dokaj zavedno in izobraženo, vendar še pusti mnogo glavnice v zemlji, tako rekoč mrtve ležati. Posebno sadjereja se še ne porajta v obče v toliki meri, kakor bi se to lehko godilo z ozirom na ugodno klimo in drugo podlago, katero terja ta imenitna panoga kmetijstva.

V to svrho toraj, naj bi ta šola kmečke sinove pripravljala, da bi o svojem času bili vredni in izgledni gospodarji na svojih posest-